

Predica de la Krefeld Duminica, 7 ianuarie 2007, 10.00

Ewald Frank

[...] Deja? Am crezut că fratele Russ va spune câteva lucruri... Este pur și simplu minunat că ne putem aduna, și este de asemenea frumos că frații s-au adunat împreună cu noi. Cu adevărat noi am primit un număr mare de telefoane: din Johannersburg, din Marseille, de la fratele Mamfred, din România, din Ucraina, din Finlanda... de pretutindeni... și din Moldova. Este minunat: toți ascultă și se bucură că pot asculta Cuvântul lui Dumnezeu împreună cu noi. Apoi noi avem de asemenea solicitări pentru rugăciune. Avem încredere în Domnul că El mântuiește, că vindecă. Avem aici o cerere de rugăciune pentru un băiat care are febră de zece săptămâni, și doctorii nu găsesc cauza. Ne vom ruga și pentru acest lucru. Cum deja am spus, [în] toate e-mail-urile de pretutindeni oamenii scriu și se bucură că putem auzi împreună Cuvântul lui Dumnezeu.

Astăzi îl avem în mijlocul nostru pe iubitul nostru frate K. Este ziua lui de naștere. El are numai 86 de ani. Apoi sunt în mijlocul nostru frații H. – este și ziua lor de naștere. Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Frate Z., ridică-te să te vadă toți. Acesta este iubitul nostru frate Z. Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod puternic! Unde sunt frații K? Unde sunteți? Ridicați-vă în picioare. Unul este aici, iar celălalt acolo. Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Vechi prieteni pe care-i cunosc de patruzeci de ani...

Apoi fratele Kupfer ne-a scris câteva cuvinte aici, despre frații care vestesc în acest loc Cuvântul. „Ei ne-au vestit numai Cuvântul lui Dumnezeu, în toată claritatea și adevărul. Numai Cuvântul lui Dumnezeu, din Biblie, cum ne spune Scriptura.” Apoi se referă la Apoc. 22. Urmează propoziția minunată a fratelui Kupfer: „Ceea ce nu este scris în Biblie, n-a spus-o Dumnezeu.” Aceasta este o afirmație care cuprinde totul. Laudă și mulțumiri. Iubite frate Kupfer, Dumnezeu să te binecuvânteze!

Apoi, iubitul nostru frate J. a scris câteva lucruri aici. Doresc să citesc doar câteva rânduri. „Cântarea nouă o pot cânta numai cei ce au primit viață nouă din Dumnezeu. Voi trebuie să vă dezbrăcați de omul cel vechi, și să vă îmbrăcați cu omul cel nou.” Foarte puternic! Apoi continuă: „Unde mă situez eu, din punct de vedere biblic, unde mă situează Dumnezeu?” Acestea sunt mărturiile din care se poate observa că Cuvântul nu este numai auzit, ci este primit, este crezut. Da, în acest loc noi credem așa cum zice Scriptura. Ioan 7.38: „Cine crede în Mine, cum zice Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie.” V. 39: „Spunea cuvintele acestea despre Duhul” care trebuia să vină peste noi. Și aceasta o așteptăm. Frați și surori, deși așteptăm lucruri mari pe care le va face Dumnezeu, îmbrăcarea cu putere de sus este condiția premergătoare pentru ca lucrurile mari să se poată întâmpla prin puterea lui Dumnezeu. Și îmbrăcarea cu putere trebuie, și va avea loc în întreaga Biserică.

Apoi avem pe frații și surorile noastre scumpe din Africa de Sud, în mijlocul nostru – sunt șase persoane. Și așa dori să-l rog pe fratele H. să vină acum în față, să ne salute, și să se roage cu noi. Apoi așa dori să-l rog și pe iubitul nostru frate Daniel, nu să predice, ci să vină să ne salute și să se roage. Același lucru și pentru fratele nostru din Paris. Vă rog să veniți acum în față. [...]

Amin. Puteți lua loc. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze, să fie cu noi, voia Lui să se facă în viețile noastre și în Biserică. Fie ca El însuși să-Și desăvârșească lucrarea cu noi, și apoi să înceapă cu Israelul și de asemenea să desăvârșească. În ultima adunare din Zürich am vorbit despre faptul că Domnul Dumnezeu a călăuzit în așa fel încât Avraam l-a trimis pe robul său Eleazar ca să caute mireasa pentru Isaac, să o găsească și s-o conducă acasă. Se poate citi în Gen. 24. Eu am notat numai niște gânduri principale, din Gen. 24. În v. 11 omul acesta era la fântână, seara. În v. 14 Isaac a fost rânduit mai dinainte pentru Rebeca, și Rebeca pentru Isaac. Se poate citi, în ceea ce privește Biserica, în Efeseni 1.5 „ne-a rânduit mai dinainte (să fim înfiați prin Isus Hristos,) după buna plăcere a voii Sale.” Există o predestinare pe care noi am primit-o, pe care o credem inimă. În v. 16 ni se spune că Rebeca era foarte frumoasă. La ce ne-ar folosi ție și mie dacă n-am citi în Efes. 5.27 că Domnul va înfățișa înaintea Lui Biserica Sa Mireasă în frumusețe, fără pată și fără zbârcitură? Ceea ce a fost arătat deja în Vechiul Testament în umbre, s-a întâmplat având în vedere ceea ce se întâmplă în Noul Testament.

Apoi în v. 26-27 Cel veșnic a călăuzit în așa fel ... Cine a călăuzit căile tale, în viața ta, astfel încât ai devenit credincios, ai primit cunoștința adevărului? Oamenii? Nu! A fost Dumnezeu. Cel

veșnic a condus lucrurile astfel cu noi toți. V. 31: „*Vino [în casa mea (în germ.)], binecuvântatul Domnului!*” Omul care a fost trimis ca să aducă Mireasa a fost binecuvântatul Domnului. Cine sunt oamenii care, astăzi, conform Matei 22, strigă „Totul este pregătit pentru nunta Fiului”? Și cei chemați n-au fost gata să vină. Apoi Domnul a spus „*Duceți-vă dar la răspântiile drumurilor, și chemați la nuntă pe toți aceia pe care-i veți găsi.*” Și iată că odaia s-a umplut de oaspeți.

V. 43-44: „*a rânduit-o Domnul pentru fiul stăpânului meu!*” V. 48 „*să iau pe fata fratelui stăpânului meu pentru fiul lui.*” Dumnezeu i-a deschis inima. N-a deschis Dumnezeu inima ta, inimile noastre? Nu ne-a vorbit EL nouă? Nu am fost noi de acord, din prima zi, din prima predică, cu chemarea ce ne-a fost adresată? Ne-am mai sfătuit noi cu carnea și cu sângele? Noi am știut imediat: „Domnul mă cheamă, Domnul îmi vorbește...” Și noi am lăsat totul baltă, și am urmat chemarea.

Apoi în v. 50-51 vedem cum Domnul Dumnezeu a rânduit-o astăzi. Apoi v. 56-58 „*Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a dat izbândă în călătoria mea.*” Frați și surori, este pur și simplu minunat în ce fel umbrele din Vechiul Testament își găsesc împlinirea și împlinirea în Noul Testament. Noi nu suntem pe drum pentru propria noastră cauză, ci pentru a chema afară Mireasa, pentru a-i ajunge pe toți cei ce aparțin Bisericii Mirese. Și Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a dăruit Cuvântul Său și ni l-a descoperit, pentru a-l aduce ca mesaj poporului. Apoi toți cei ce aparțin Bisericii Mirese vor accepta chemarea și nu se vor sfătui cu carnea și cu sângele, ci Îl vor urma pe Domnul. Și aceasta este momentul când vedem lumina, precum Saul în drumul lui spre Damasc. În clipa când Domnul Dumnezeu ne vorbește, când ne cheamă, când ne întâlnește, atunci vedem lumina, și în lumina aceea vedem apoi totul luminat, ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Cuvântul Său. Apoi nu mai avem nevoie să mai discutăm de nimic, să mai tâlcuim ceva. Nici Mat. 25 – noi îl luăm așa cum este: „La miezul nopții s-a auzit o strigare.” Nici un om nu are nevoie să interpreteze dacă trebuie să vină cineva și să ia lucrurile în mâinile lui. Noi lășăm totul lui Dumnezeu. Nici un om nu are voie să ia în mâinile Sale lucrurile lui Dumnezeu. Noi lășăm totul în mâna lui Dumnezeu, și El va face totul bine. Suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu că trăim cu adevărat într-un timp când... și acest lucru a fost exprimat foarte bine: „Dumnezeu nu ne scos dintr-o încurcătură pentru a ne lăsa să fim conduși în noi încurcături”, ci Dumnezeu ne-a chemat afară, ne-a condus afară și ne-a curățit în baia de apă a Cuvântului, și ne-a spălat în sângele Mielului. El dorește să ne pecetluiască cu Duhul Sfânt, după ce am auzit Cuvântul adevărului – după cum este scris în Efeseni 1.13.

Frați și surori, noi nu ne putem juca cu timpul vostru și nici cu timpul lui Dumnezeu, nici cu timpul harului. Noi avem datoria sfântă de a chema Biserica Mireasa afară. Și într-una revenim la același Cuvânt: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.*”

Noi credem că fratele Branham a fost un om trimis de Dumnezeu, așa cum Ioan Botezătorul a fost un om trimis de Dumnezeu. S-o spunem deschis și liber: toți cei care au ascultat un om trimis de Dumnezeu L-au ascultat pe Dumnezeu. Cine l-a crezut pe Noe l-a crezut pe Dumnezeu, cine l-a crezut pe Avraam, L-a crezut pe Dumnezeu. Cine l-a crezut pe Ilie, L-a crezut pe Dumnezeu. Cine l-a crezut pe Isaia, L-a crezut pe Dumnezeu. Toți bărbații lui Dumnezeu, care au fost trimiși cu un mesaj dumnezeiesc, toți cei care au crezut ceea ce vesteau acești bărbați trimiși de Dumnezeu, L-au crezut pe Dumnezeu, și prin aceasta au fost socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. De exemplu, Avraam: el L-a crezut pe Dumnezeu și prin aceasta a fost socotit neprihănit în clipa aceea. În clipa când noi Îl credem pe Dumnezeu, suntem socotiți neprihăniți, și din clipa aceea începe drumul credinței și al ascultării. Și vedem, de asemenea, la Avraam, care avea făgăduința cu privire la Isaac, și apoi vedem că s-a căutat mireasa pentru fiul făgăduit... și ea a fost găsită. La fel este astăzi: Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este Mirele, și pentru El trebuie găsită Mireasa, până se împlinește ceea ce scrie în Apoc. 19: „Și Mireasa s-a pregătit... și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor, și curat. - (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)” Există o neprihănire proprie și există o neprihănire a sfinților, a acelor care prin Cuvântul adevărului sunt sfințiți. „Sfințește-i prin adevărul Tău – Cuvântul Tău este adevărul.” „Și fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul.” Deci, să ne întoarcem la Cuvânt, să-l respectăm ca și Cuvânt al lui Dumnezeu, să-l primim, ca să dovedim prin aceasta că noi suntem copii ai legământului celui nou, că am acceptat legământul cu Dumnezeu, că nu mai umblăm pe căile proprii, ci că am acceptat legământul lui Dumnezeu pentru viața noastră, ca adevăr. În această legătură aș dori să citesc câteva versete, ca să mă adâncesc în ceea ce am spus ieri.

Versetul principal este în prorocul Isaia 42 unde ni se spune că Domnul însuși va deveni legământul poporului. Și El a și devenit. Isaia 42.6-9: „*Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire, și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina*

neamurilor, să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați, și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric.” Aici avem ceea ce de fapt este cuprins în legământ. Legământul nu este teoretic, ci este foarte practic, și cuprinde deschiderea ochilor orbilor și scoaterea prizonierilor din temniță, luarea robiei ca roabă, și celor ce stau în întuneric să le fie dată lumina. Și când citim Luca 4, acolo Domnul a citit Cuvântul din Isaia 61. Să citim din Isaia 61.1: „*Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului.*” Eu cred că voi cu toții veți fi de acord că Dumnezeu ne-a condus afară din toate temnițele religioase. Noi toți am fost legați într-un loc sau altul, am fost eliberați prin har, și cel pe care-l face liber Fiul lui Dumnezeu, este cu adevărat liber. Mesajul divin este un mesaj al eliberării, nu un mesaj care să ne înrobească din nou: „tre’ să faci asta și aialaltă”, nu este păzirea mâncărilor și a zilelor, sau a vreunor reguli. De multe ori în cadrul mesajului se găsesc oameni, care se specializează în anumite puncte secundare, și fac din acestea puncte principale. Mulțumim lui Dumnezeu că ne-a fost arătat miezul răscumpărării divine și al planului dumnezeiesc de mântuire, și că ne-a fost pus în inimă.

Înapoi la acest Cuvânt: Isaia 42: „*Te voi pune ca legământ...*” El a făcut un legământ cu Noe, un legământ cu Avraam, un legământ cu Isaac, cu Iacov, cu Israel. Tot timpul a fost făcut un legământ. Și acum, Cel care a făcut legământul, El însuși devine Acela în care este făcut acest legământ, pe pământ, cu noi. Și Dumnezeu era în Hristos, și a împăcat lumea cu Sine. Și prin credința în El, ochii noștri sunt deschiși, noi începem să vedem, ieșim din toate temnițele, ca să-L slujim pe Domnul și ca să-IL urmăm.

Aici, în prorocul Isaia 58 citim v. 1 și 2: „*Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei! În toate zilele Mă întrebă, și vor să afle căile Mele, ca un neam, care ar fi înfăptuit neprihănirea, și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său. Îmi cer hotărâri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu.*” Este posibil și acest lucru: ca oamenii să meargă mai departe pe propriile căi și să aștepte lucrarea lui Dumnezeu. Noi am părăsit căile proprii și am venit pe calea lui Dumnezeu, ne-am pus încrederea în Cuvântul adevărului. Și toate făgăduințele pe care ni le-a dat Dumnezeu le-am primit prin credință.

Și acest Cuvânt este scris în legătură cu...Dați-mi voie să citesc din nou v. 6, apoi mai ales de la v. 11. Isaia 58.6: „*Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți, și rupe orice fel de jug.*” Jugul oamenilor trebuie rupt, pentru ca noi să putem umbla cu Hristos, sub jugul Său. După cum a spus Domnul nostru: „*Jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.*” Toate jugurile omenești trebuie rupte. Știți cu toți ce este un jug. Voi, cei din generația mai în vârstă, știți cu siguranță. Un jug este făcut din lemn, și are două părți – una în stânga și una în dreapta. Și este pus peste boi, și aceștia trebuie să umble toată ziua pas cu pas împreună, în aceeași direcție - căci jugul este un singur jug, dar ambii sunt uniți sub acesta. Și noi am văzut-o: ca oameni, noi am fost sub jug în biserici, dar Dumnezeu ne-a chemat afară, ca noi să fim puși sub jugul lui Hristos, ca să umblăm pe aceeași cale cu EL, să umblăm în pas cu El. Și la aceasta ne dă har Dumnezeu. Deci, „*dă drumul celor asupriți, și rupe orice fel de jug.*” V. 11 și 12: „*Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă, și va da din nou putere mădularilor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă.*” Și când se întâmplă aceasta, se va împlini și versetul următor v.12: „*Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmtăturile de mai înainte, vei ridica din nou temelii străbune; vei fi numit ‚Dregător de spărturi‘, ‚Cel ce drege drumurile, și face țara cu puțință de locuit.’”* Lăudat și slăvit să fie Domnul, Dumnezeul nostru. Oamenii pot să spună și să scrie ce vor despre fratele Branham, despre fratele Frank, despre lucrarea misionară. Noi credem ce spune Scriptura, și știm în Cine am crezut și în Cine ne-am pus nădejdea. Și cine și-a pus nădejdea în El, nu va fi dat de rușine, pentru că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, pentru a-L împlini. Sarcina noastră este să zidim „temeliile străbune”, să aducem totul în starea de la început. Știți cu toții, întreaga sfântă Scriptură a fost scrisă în pilde. Dacă Domnul nostru spune că trupul este format din multe mădulare, dacă Pavel spune cum este așezată în rânduială Biserica și apoi Petru vorbește despre o clădire în care Hristos este piatra din capul unghiului, și noi ca mădulare individuale suntem de asemenea pietre, care vor fi incluse în clădire, atunci noi știm că este vorba de Biserică. Frați și surori, prin mesajul lui Dumnezeu noi am ajuns la cunoștința că Dumnezeu va așeza din nou totul în starea corectă de la început. Da, El trebuie să reazeze. Și Biserica are însărcinarea de a aduce Cuvântul în așa fel încât Dumnezeu să poată face în mijlocul nostru ceea ce a făgăduit și ceea ce Și-a propus. Cum am

amintit deja ieri, Domnul Dumnezeu folosește întotdeauna oameni care sunt de față când El lucrează ceva. Noe a fost de față când s-a construit arca. Moise a fost de față când a avut loc ieșirea. Oamenii lui Dumnezeu au fost întotdeauna de față când Dumnezeu a anunțat sau a făcut ceva. Mereu Ei au fost martorii Lui care au trăit ceea ce a rânduit Dumnezeu, ceea ce a vestit El, la fel cum o putem trăi și noi acum. La ce ar folosi, și aceasta am spus-o de suficiente ori, dacă noi am ști ceea ce a făcut Dumnezeu acum patru mii de ani, acum trei mii de ani, acum două mii de ani, acum cinci sute de ani, sau acum cincizeci de ani, dacă nu am ști ce face El astăzi, dacă nu am fi introduși în planul de mântuire, prin Cuvântul lui Dumnezeu, ca să recunoaștem unde ne aflăm din punct de vedere duhovnicesc, cât de aproape am ajuns de revenirea lui Isus Hristos... Și fratele Branham, da, de cel puțin 50 de ani, a spus „nu văd altceva ce a rămas neîmplinit, în afară de revenirea lui Isus Hristos.” De atunci au trecut mulți ani... Dacă privim astăzi în lume, atunci toți pot să observe că lucrurile nu vor mai continua mult timp așa. Dar, frați și surori, numai cel ce a fost informat prin Cuvântul lui Dumnezeu despre ceea ce se întâmplă acum, cine citește în sfânta Scriptură, va ajunge să cunoască cât de târziu este pe ceasul lumii. Și așa cum pe vremea aceea prorocul Daniel citea în prorocul Ieremia 25 și 29 cum Domnul Dumnezeu a spus că Israelul va fi în robie timp de 70 de ani. Daniel, care a fost rânduit de Dumnezeu să scrie descoperirea, s-a întors la cuvântul profetic, s-a întors la ceea ce Dumnezeu a vorbit prin Ieremia. Dar și în vremea lui Ieremia s-a ridicat un bărbat și a spus „Așa vorbește Domnul: în doi ani jugul va fi sfărâmat, iar poporul va fi adus înapoi.” Și prorocul Ieremia a spus: „Așa să fie...” Abia ce l-a părăsit pe acel om, și Domnul Dumnezeu i-a vorbit, și i-a spus: „Întoarce-te la el și spune-i: „Jugul de lemn este sfărâmat; un jug de fier va fi pus peste popor. Dar tu vei muri într-un an.” Și el a murit. Au existat întotdeauna oameni care s-au ridicat, care au prorocit, dar care nu au prorocit din însărcinarea lui Dumnezeu. Și acest lucru noi l-am putut deosebi, prin har. Fratele Branham n-a fost numai un proroc, a fost un proroc făgăduit, căruia Dumnezeu i-a arătat vedenii, căruia Domnul cu adevărat i-a vorbit de la gură la ureche, un om trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dar, lucrul principal rămâne, pentru totdeauna faptul că inimile noastre trebuiau întoarse la credința părinților. Și despre asta este vorba acum.

În prorocul Isaia, cap. 59, citim cuvintele minunate referitoare la legământ, la Cuvânt: de la v. 20: „*Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov, care se vor întoarce de la păcatele lor, zice Domnul. Și iată **legământul Meu, cu ei**, zice Domnul: Duhul Meu, care Se odihnește peste tine, și cuvintele Mele, pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi, nici din gura copiilor copiilor tăi, de acum și până-n veac, zice Domnul.*”

Nu numai peste Domnul nostru, ci aceleași Duh se odihnește peste toți aceia cu care a făcut El legământul, peste noi toți, aceleași cuvinte rămân în noi, până în toată veșnicia. Și aceasta este 2 Ioan ultima parte din v. 1 și apoi v. 2: „*și nu numai eu, ci toți cei ce cunosc adevărul, pentru adevărul acesta care rămâne în noi, și care va fi cu noi în veac.*” Deci, nu numai în gura Domnului, ci în gura copiilor și a copiilor copiilor care au auzit și au crezut Cuvântul lui Dumnezeu și cărora le-a fost descoperit. Deja în prima predică, în ziua Cincizecimii s-a spus: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.*” Dumnezeu a făcut un legământ, frați și surori, și acest legământ stă tare. Cerul și pământul pot să treacă, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Și tot ce a spus Dumnezeu este adevărat. Vă rog, primiți prin credință ce este scris aici. Luați-o literal și credeți cum este scris. Cei ce s-a întors de la călcarea legământului sunt aceia care s-au întors și care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și care-l cred. De aceea este scris în v. 21 din Isaia 59: „*Și iată legământul Meu, cu ei, zice Domnul...*” Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „*Duhul Meu, care Se odihnește peste tine, și cuvintele Mele, pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi.*” Suntem noi copii ai lui Dumnezeu? Atunci Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în noi, așa cum a fost și în gura Lui. Așa este scris. 1 Împ. 17 ultimul verset: „*Și femeia a zis lui Ilie: Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu, și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!*” Și cine este din adevăr va recunoaște că noi vestim Cuvântul curat și sfânt al lui Dumnezeu.

Și aici continuă „*nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi, nici din gura copiilor copiilor tăi, de acum și până-n veac, zice Domnul.*” Cuvântul lui Dumnezeu rămâne fără întrerupere în gura și inima celor ce au devenit o proprietate a lui Dumnezeu, care au fost născuți prin sămânța Cuvântului, născuți din nou la o nădejde vie, prin Isus Hristos Domnul nostru, devenind astfel părtași firii dumnezeiești. Noi nu mai gândim omenește, ci ne-a fost dat gândul lui Isus Hristos, prin har.

În Luca 1 citim cuvintele de introducere care au fost spuse atunci ca o binecuvântare, de către Zaharia, prin Duhul Sfânt. Luca 1 de la v. 67: „Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit, și a zis:...” Astăzi de asemenea, când suntem umpluți cu Duhul Sfânt mergem la Cuvântul prorociei. Și nici un Cuvânt al prorociei nu admite o tâlcuire personală. Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost dăruit prin har ca o candelă pentru picioarele noastre. Ascultați cu atenție vă rog, în v. 69: „Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său. Și ne-a ridicat o mântuire puternică în casa robului Său David, cum vestise [„făgăduise” - în germ.] prin gura sfinților Săi proroci, care au fost din vechime.” Nu este minunat? „cum vestise prin gura sfinților Săi proroci, care au fost din vechime.” Acum urmează legământul, în v. 72 „Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri, și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt.” Psalmul 50 – a fost deja amintit, în parte. Aici, în Psalmul 50 scrie în v. 4: „El strigă spre ceruri sus, și spre pământ, ca să judece pe poporul Său: *”Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!”* Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă. -” În clipa când suntem adunați ca popor al legământului celui nou, Dumnezeu ne și judecă, și fiecare din noi se cercetează pe sine însuși în prezența lui Dumnezeu, dacă suntem în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său, până acolo încât „dacă am avea toate darurile, și dacă am putea să mutăm munții, și n-avem dragoste, atunci n-am fi nimic – doar o aramă zăngănită, un chimval răsunător”. Frați și surori, în mesajul adresat primei epoci a Bisericii, în Apoc. 2, spune „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut...” Dumnezeu a așezat Biserica, la început, pe o poziție înaltă: nimeni nu vorbea despre ce este al său sau ce nu este al său. Era așa că ei erau o inimă și un suflet, și Dumnezeu s-a putut descoperi într-un mod puternic. N-am auzit noi? La răpire nimeni nu va lua ceva cu sine, decât ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Numai ceea ce vine din cer vom putea duce înapoi în cer.

Avem apoi în deosebi Evrei 7, unde ne mai este arătat odată legământul pe care l-a făcut Domnul Dumnezeu cu noi. Evr. 7.22: „prin chiar faptul acesta, El s-a făcut chezașul unui legământ mai bun.” El s-a făcut chezașul, Cel care garantează noul legământ, când a spus „acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou.” În momentul acela El a devenit chezaș pentru tot ce a făgăduit, și pentru ceea ce ne-a fost dat în El prin har.

Frați și surori, noi nu suntem cerșetori, nu suntem străini, ci suntem oameni din casa lui Dumnezeu, fii și fiice ale Celui Atotputernic, aleși înaintea întemeierii lumii, ca să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu. Și acum, Domnul nostru a devenit chezașul legământului celui nou.

Apoi în v. 24 citim „Dar El, fiindcă rămâne *”în veac”*, are o preoție, care nu poate trece de la unul la altul. De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.” Deci, nu numai când ne întoarcem la Dumnezeu, și devenim proprietatea lui Dumnezeu, ci, ca și copiii ai lui Dumnezeu, dacă mai greșim atunci avem un avocat care ne-a dat mântuire deplină. În sângele Lui a fost viața, iar noi trebuie pur și simplu doar să credem din toată inima, după cum este scris în Lev. 17.11 „viața trupului este în sânge.” Tot așa viața dumnezeiască a fost în sângele dumnezeiesc care a fost vărsat pentru noi pe crucea Golgotei.

Știți cu toții ce scrie presa, ce scriu oamenii despre Domnul nostru. Am putea fi chiar supărați din această pricină. Dacă se spune ceva despre vreun întemeietor de religie, atunci toată lumea se agită. Despre Domnul nostru se spun cele mai imposibile lucruri, și nimeni nu se supără. Acum rulează chiar și un film al lui Mel Gibson, ați auzit cu toții, un om care-i urăște de iudei, un catolic practicant care a spus „Eu ca și catolic, am suferit într-o țară protestantă la fel cum a suferit Isus din pricina evreilor.” Și acum, stăpânirea din Ierusalim a văzut filmul și l-au interzis pentru că ei au recunoscut că filmul acesta este îndreptat împotriva evreilor, și n-are nici o legătură cu ceea ce s-a pretins că este. Dar lumea este pur și simplu înșelată. Ați auzit cu toții: când acest om care a prezentat răstignirea Domnului nostru cu toată brutalitatea, cum nu s-a întâmplat de fapt, a fost oprit de poliție, l-a înjurat pe polițist spunându-i „porc evreu” (mai degrabă „evreul dracului” – n.tr.). Același om care a făcut filmul acesta despre Hristos și răstignirea Sa, și care de fapt a vrut să lovească în evrei, îl întâmpină pe polițistul care l-a oprit și-i spune „porc evreu” („evreul dracului”). Se poate observa direct copilul cărui duh este el. Apoi un frate din SUA îmi spune că a fost de șapte ori la cinema ca să vadă acest film. Mie nu-mi trebuie să văd acest film nici măcar o dată. Eu am răstignirea înaintea ochilor mei: noi Îl predicăm pe Isus Hristos, Cel răstignit, și știm că s-a întâmplat pentru noi. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Noi n-avem nevoie de un film, n-avem nevoie de o batjocură, ci avem nevoie numai de

adevărata vestire a Cuvântului lui Dumnezeu, a Domnului nostru.

Aici am citit că El a devenit chezașul unui legământ mai bun. Și cel mai puternic cuvânt este scris cu adevărat la sfârșitul scrisorii către Evrei, aici în cap. 13. Este un Cuvânt cu adevărat puternic! Evrei 13 v. 8 ne este cunoscut într-un mod deosebit, dar și v. 7: „*Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu.*” Care nu v-au vestit povești, care nu v-au adus răstălmăciri, ci care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu. „*uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață, și urmați-le credința! Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!*” Apoi urmează avertizarea: „*Să nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine.*” Apoi vine întregul avertisment și întreaga descriere. Citim versetul 12: „*De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.*” Apoi Cuvântul ne este adresat nouă: „*Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocară Lui.*” N-am ieșit noi de peste tot? Și cine n-a ieșit, acela va mai fi scos afară. Noi nu putem rămâne peste tot, până la sfârșit. Noi trebuie să-L mărturisim pe Domnul. Apoi spune aici „*...ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său.*” Și în versetul 13: „*Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocară Lui. Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare. Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui.*” Noi Îl vom lăuda și astăzi, cu rodul buzelor noastre.

Dar acum să trecem la cuvântul la care am vrut să mă refer: Evrei 13.20: „*Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.*” Aici avem înaintea noastră sângele legământului celui veșnic.

Și după cum spuneam ieri, frați și surori, dacă Domnul Dumnezeu a trebuit deja în Vechiul Testament să lase ca Îngerul morții să treacă pe lângă casele pe ale căror ușori era pus sângele unui miel, și Domnul Dumnezeu a spus „*Dacă Eu voi vedea sângele, și voi trece cruțător pe lângă voi*”, și Îngerul morții, cu toată furia Lui, n-a putut face nimic – toți cei răscumparați prin sângele mielului erau în casă sub protecția sângelui – toți cei răscumparați din Noul Testament sunt în casa lui Dumnezeu, în Biserica Domnului, și suntem sub sânge. Dar asigurați-vă că sunteți în casa lui Dumnezeu, că faceți parte din Templul lui Dumnezeu. Nu mai faceți încercări de unul singur, ci lăsați-vă incluși de Dumnezeu în Casa Lui, în Templul Lui. Numai când vom fi venit toți în unitatea credinței ne vom putea ruga dintr-o singură inimă și Dumnezeu Se va coborî și-Și va turna Duhul Său peste orice făptură.

Să facem un rezumat. Dumnezeu a făcut un legământ cu Noe, cu Avraam, cu Isaac, cu Iacov. Dumnezeu a făcut un legământ cu Israel, și a spus în Vechiul Testament „*când voi vedea curcubeul voi trece cruțător pe lângă voi.*” Frați și surori, direct în Apoc. 4 ne este arătat pe scaunul de domnie Domnul Dumnezeu cu curcubeul deasupra capului, ca să ne mai arate o dată legământul pe care l-a făcut. Apoc. 4:1 „*După aceste lucruri, m-am uitat, și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe, și care vorbea cu mine, mi-a zis: "Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!" Numai că am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva. Cel ce ședea pe el, avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu; și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smarald la vedere.*” Aici, după ce au fost descoperite cele șapte epoci ale Bisericii și chiar înaintea deschiderii celor șapte peceti, în cap. 5 Domnul Dumnezeu se arată pe tronul Său, cu (un) curcubeul deasupra capului Său, ca să spună „*Voi sunteți poporul Meu. Vouă vă adresez Cuvântul Meu. Am întins peste voi curcubeul legământului Meu. Voi sunteți proprietatea mea, pentru timp și veșnicie.*” Apoi vedem cum în Isaia 6, și de asemenea aici, în Apoc. 4 cetele cerești strigă neîncetat în versetul 8, zi și noapte strigă: „*Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!*” Frați și surori, trăim într-un timp când Dumnezeu s-a descoperit și fratelui nostru iubit Branham, într-un nor supranatural, în același stâlp de nor și de foc care l-a însoțit pe Moise și poporul Israel – aceeași Lumină pe care a văzut-o Pavel în drumul său spre Damasc, aceeași slavă a lui Dumnezeu care se poate concentra într-un nor, ca să devină vizibilă. De asemenea prorocul Ezechiel a văzut slava lui Dumnezeu la râul Chebar. Au existat pe pământ oameni care au fost legați cu Dumnezeu, care au avut părtașie cu Dumnezeu și care ne-au făcut de cunoscut Cuvântul și experiențele cu Dumnezeu.

Frați și surori, noi mai spunem următoarele, în încheierea acestei adunări: dacă noi n-am putea să vorbim despre lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu în vremea noastră, atunci serviciile divine n-ar

fi justificate. Prin har, noi putem să relatăm ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru vremea noastră, și cum și-a împlinit Cuvântul Său la plinirea vremii. Nu la timpul tău, nu la timpul nostru, ci La vremea Lui, Dumnezeu și-a descoperit Cuvântul trimițându-și robul și prorocul său, aducându-ne înapoi la învățătura apostolilor și a prorocilor. Și astfel pot fi rezidite dărâmurile inițiale pe temelii inițiale și este necesar ca noi să nu zidim paie - focul va nimici tot ce nu poate să reziste încercării. Să subliniem credința care a fost curățită prin foc, și anume credința aceea așa cum zice Scriptura. Atunci ajungem iarăși la Ioan 7.38 „*Cine crede în Mine, cum zice Scriptura...*” Frați și surori, noi avem motive serioase să-I mulțumim lui Dumnezeu, căci El a luat de la noi fiecare jug omenesc, l-a sfărâmat, a pus capăt fiecărei încurcături și fiecărei rătăcirii, și ne-a adus înapoi la Isus Hristos, care este Cuvântul, și ne-a așezat cu El sub jugul Său. Și Cuvântul care a fost în gura Lui nu se va depărta din gura noastră – să vină peste copii și peste copiii copiilor, și toți să știe că Dumnezeu a vorbit, și Cuvântul Său rămâne în veci. Dumnezeului Atotputernic, care a făcut un legământ veșnic cu noi, și care ne-a dat viață veșnică prin har, să-I fie adusă cinste, laudă, acum și în întreaga veșnicie.

Frați și surori, nu știu dacă sunteți conștienți de faptul că pregătirea înaintea în fiecare serviciu divin. Noi nu ne adunăm niciodată degeaba. Dumnezeu ne vorbește întotdeauna. Noi întotdeauna suntem aduși mai în față, suntem întăriți în Cuvânt, în credință, și putem înainta până ajungem de la credință la vedere. Luați acasă Cuvântul din Evrei 13, meditați la acesta în inimile voastre: „*Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor...*” Da. El a avut același drum cu noi și a mers pe el... noi am fost răstigniți cu Hristos, am murit cu El, am înviat cu El la o viață nouă, ca turmă răscumpărată prin sânge. „*să vă faceți desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.*”

Să ne ridicăm pentru rugăciune. O, Dumnezeule... Să cântăm „Așa cum sunt...”

Frați și surori, vom mulțumi lui Dumnezeu împreună. Știu că suntem copleșiți de Cuvânt, și nu toți își pot arăta imediat reacția la acesta. Și totuși, fie tare sau încet, ne vom ridica împreună glasurile, și să-I mulțumim lui Dumnezeu că a privit cu îndurare spre noi, ca popor al legământului nou, și că mers pentru noi la cruce, ca Miel al lui Dumnezeu ridicând păcatele lumii, și de asemenea, pe ale noastre. Zapisul cu poruncile este rupt – ni s-a dat har și mântuire. Conform Scripturii, „*Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.*” Și dacă astăzi mai sunt aici prieteni care încă nu au siguranța credinței de a fi devenit o proprietate a lui Isus Hristos, stimați prieteni, este scris că oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. De asemenea și astăzi, în timp ce ne rugăm cu toții împreună, chemați în rugăciunea voastră Numele Domnului Isus Hristos, roștiți-L cu voce tare. Trebuie să facem lucrul acesta! Dacă este scris „*oricine cheamă Numele Domnului*”, aceasta nu se întâmplă în tăcere, ci ceea ce crede cineva în acel moment în inimă, trebuie mărturisit cu buzele. Așa este scris în Romani 10: „*Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți...*” Este vorba despre o credință vie în Acela care a murit pentru noi, care a înviat și care trăiește toată veșnicia. Astăzi, din această adunare, nimeni să nu plece cu mâinile goale. Toți să-și poată lua acasă trăirea lor cu Dumnezeu.

Știu că există cereri speciale de rugăciune, și pentru cei bolnavi, pe care le vom aduce Domnului, Dumnezeului nostru, în credința că vindecarea a avut loc pe crucea Golgotei, la fel ca și mântuirea – căci El a fost rănit pentru păcatele noastre, a fost lovit, și bolile noastre au fost puse peste El, pentru ca noi, prin rănilor Lui să fim vindecați. Pe cât de sigur Și-a vărsat Domnul nostru sângele pentru noi, la fel de sigur noi suntem răscumpărați. La fel de sigur cum EL a fost străpuns și lovit – da, literal El a fost bătut până a sângerat, și a fost rănit – la fel de sigur noi suntem vindecați în rănilor Lui. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască astăzi inimi mulțumitoare, mulțumitori pentru răscumpărarea prin sângele Mielului, mulțumitori pentru introducerea în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu, mulțumitori că El ne-a deschis ochii, inima, și ne-a dăruit înțelegerea Scripturii. Totul este har. Și pentru aceasta, noi, în acest prim sfârșit de săptămână al anului 2007, Îi vom mulțumi lui Dumnezeu cu privire la întregul an, ca să meargă din slava în slavă, din claritate-n claritate, din putere în putere. Și la Dumnezeu întotdeauna se continuă, după cum este scris, până ce luceafărul de dimineață a răsărit în inimile noastre. Dumnezeului și Domnului nostru să-i fie adusă cinstea și lauda. Și acum haideți să ne rugăm împreună. Va veni fratele Russ și se va ruga cu noi, apoi ne vom ridica glasurile și-I vom mulțumi lui Dumnezeu.

[Doamne credincios, suntem așa de bucuroși și mulțumitori pentru cuvintele pe care le-am putut primi astăzi. Este hrana duhovnicească, și noi suntem mulțumitori că Domnul a pregătit-o pentru

noi așa cum a arătat-o mai dinainte – ca hrana duhovnicească să fie depozitată. A fost depozitată; acum poate fi împărțită. Și tu și cu mine putem avea parte de aceasta. Nu suntem noi recunoscători Domnului? Eu cred că noi ar trebui să-I mulțumim. Haideți s-o facem împreună.

Tată ceresc, Îți mulțumim din adâncul inimilor noastre, și pentru această dimineață, Doamne, pentru această adunare, și mai ales pentru Cuvântul Tău. Tu ne-ai vorbit într-un mod puternic, Doamne, prin Cuvântul Tău. Noi știm că vorbirea Ta este prin Cuvântul Tău, un Cuvânt viu. Aleluia Numelui Tău minunat. Primește slava, cinstea, lauda și închinarea, Doamne.]

Binecuvântează pe toate continentele, Dumnezeule. Lăudați pe Domnul. Mulțumiți Dumnezeului nostru, slăviți Numele Lui cel sfânt. Sfânt, sfânt este Domnul, și tot pământul este plin de slava Lui. Aleluia. El este lauda noastră. Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. O, Tu Dumnezeule lui Avraam, Isaac și Iacov, Doamne, Dumnezeule Atotputernic, Tu ești în mijlocul nostru. Aleluia. Tu ai un popor al noului legământ. Aleluia. Cuvintele Tale sunt în inimile și în gurile noastre. Aleluia. Laudă, cinste, glorie și închinare. Binecuvântează pretutindeni, la răsărit și la apus, la miazăzi și la miazănoapte, dăruiește o străpungere, o turnare a Duhului Tău Sfânt. Aleluia. Lăudați pe Domnul. Slăviți sângele Său, slăviți Cuvântul Său, slăviți harul Său. Aleluia.

Tu ești pe scaunul de domnie Doamne, Dumnezeule Atotputernic. Curcubeul este deasupra Ta și deasupra poporului Tău, peste Biserica Ta. Vino peste noi cu curcubeul legământului, fii prezent, o, Doamne, Dumnezeule nostru.

Mai spuneți „Aleluia”. Slavă lui Dumnezeu. Aleluia. Frați și surori, primiți prin credință și Cuvântul care a fost vestit astăzi. Acesta nu se va întoarce gol. Și fie ca să se împlinească faptul că, Cuvântul Domnului, așa cum a fost în gura Lui, în gura prorocilor, în gura apostolilor, să rămână de asemenea adevărat în gurile noastre. Noi să spunem numai ce a spus Scriptura; credința noastră să rămână ancorată în Dumnezeu și în Cuvântul Său.

Frați și surori, Dumnezeu a făcut astăzi lucruri mari cu noi aici. Și împreună cu noi i-a binecuvântat pe toți care au ascultat și care au crezut și au primit Cuvântul Său. Din nordul îndepărtat al Finlandei, prin Europa de est, în lumea întreagă, în Asia, până în Africa, America de nord – pretutindeni, în America de sud – pretutindeni Dumnezeu își are poporul Său. Frați și surori, care sunteți uniți cu noi și cu Dumnezeu, singura noastră dorință este să-i ajungem pe toți cei ce fac parte din Biserica Mireasă. Și să fie spus din nou, cum a fost cu Eliezer - Mireasa spune DA, Mireasa merge cu el ca să-l întâlnească pe mire – la fel este astăzi, în toate popoarele și limbile. Cei ce aparțin Bisericii Mirese știu că Dumnezeu Își trimite mesagerii Săi pentru a chema... nu pentru a chema pe toți oamenii. Evanghelia este predicată tuturor, ca mărturie. Dar Biserica Mireasă ascultă chemarea Mirelui. Și noi putem spune ca Ioan odinioară: „și această bucurie, care este a mea, este deplină.” Noi n-o pretindem, ci o știm și credem că facem parte din Biserica Mireasă, prin har. Și pentru aceasta Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu, din toată inima și din tot sufletul.

Dumnezeului nostru, Domnului nostru care stă pe scaunul de Domnie cu curcubeul deasupra Capului Său... EL a vorbit, i-a arătat lui Ioan ce se va întâmpla; apoi pecețile au fost deschise, și Același Dumnezeu i s-a arătat fratelui nostru Branham, a vorbit cu el, și în martie 1963 pecețile au fost deschise într-un fel supranatural – un semn că noi am ajuns la sfârșitul vremii harului. Căci cartea trebuia să rămână pecetluită până la vremea sfârșitului, și numai atunci să fie deschisă și descoperită. Și pentru că noi am ajuns la vremea sfârșitului, de aceea Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său, și a împlinit ceea ce a făgăduit.

Frați și surori, acestea nu sunt povești, ci realitate dumnezeiască aici pe pământ, în Biserica Dumnezeului Celui viu. Și noi suntem recunoscători că putem avea parte directă în ceea ce face Dumnezeu în vremea noastră. Dumnezeu să dăruiască har ca noi toți să recunoaștem că nu trăim numai la vremea sfârșitului, ci am ajuns la sfârșitul vremii sfârșitului. Revenirea lui Isus Hristos este aproape: ridicăți-vă capetele, căci știți că Răscumpărătorul nostru, răscumpărarea noastră se apropie – răscumpărarea trupeză, transformarea trupului se apropie. Domnul nostru nu vine prea târziu. Haideți să perseverăm în răbdare până ce vedem împlinite făgăduințele lui Dumnezeu, și astfel făcând voia lui Dumnezeu, prin har. A Lui, a Dumnezeului Atotputernic care ni S-a descoperit personal în Isus Hristos, să fie lauda, închinarea, acum și în veșnicie.

Frați și surori, prezența lui Dumnezeu este în această încăpere. Dumnezeu este prezent. Eu o simt. Noi toți simțim. Dumnezeu este prezent. Duhul lui Dumnezeu s-a așezat peste noi. Lucruri mari se petrec în aceste momente prin puterea sângelui, a Cuvântului și a Duhului. Laudă și slavă să fie

Dumnezeul nostru, și pentru această adunare pe care ne-a dăruit-o prin har. Să vină clipa când curcubeul să se coboare și aici, în acest loc, unde norul slavei este peste noi, și să poată cădea ploaia târzie, care a fost făgăduită pentru noi, înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Dumnezeu să ne binecuvânteze! El să-Și înalțe fața peste noi și să ne dea pacea Lui, acum și în veci.
Amin.